31995R0603

L 63/1 AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA 1995.3.21.

A TANÁCS 603/95/EK RENDELETE
(1995. február 21.)
a szárított takarmány piacának közös szervezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 42. és 43. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára (1),

tekintettel az Európai Parlament véleményére (2),

mivel az 1117/78/EGK rendelet (3) létrehozta a szárított takarmány piacának közös szervezését; mivel az 1417/78/EGK rendelet (4) rögzítette a szárított takarmány támogatási rendszerét;

mivel a szárított takarmány után a támogatást egyszerű átalánykifizetés útján kell teljesíteni; mivel magasabb átalányt kell alkalmazni a forró levegővel mesterségesen szárított takarmány esetében, mint a napon szárított takarmánynál, figyelembe véve a felmerülő többletköltségeket;

mivel a szárított takarmány közösségi termelésének korlátozása érdekében meg kell határozni azon legmagasabb összeget, amely után támogatás nyújtható;

mivel két különböző legmagasabb garantált mennyiséget (LGM) kell rögzíteni, egyet a forró levegővel mesterségesen szárított, egy másikat pedig a napon szárított takarmányra;

mivel ezeket az LGM-eket a tagállamok között kiegyensúlyozottan kell megosztani, különösen figyelembe véve – az 1994 júliusában a Bizottság rendelkezésére álló adatok szerinti – azon termelésátlagukat, amelyre az 1992/93-as és 1993/94-es gazdasági évben az 1117/78/EGK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése alapján támogatást kaptak;

mivel annak érdekében, hogy az LGM-ek tiszteletben tartását biztosítsák, és azzal a céllal, hogy a közösségi túltermelést gátolják, a szárított takarmány utáni támogatást – mennyiségtúllépés esetén – csökkenteni kell; mivel ezt a csökkentést minden tagállamban egyformán kell alkalmazni arra az első 5 %-ra, amellyel az LGM-et túllépik; mivel nagyobb túllépés esetén azon tagállamokra, amelyek nemzeti garantált mennyiségeiket túllépték, további csökkentést kell kiszabni;

mivel a támogatás végső összegét mindaddig nem lehet kifizetni, amíg ki nem számították, hogy az LGM-et túllépték-e; mivel ennélfogva szükséges, hogy a támogatási előlegek kifizetését azután teljesítsék, hogy a szárított takarmány a feldolgozó vállalkozást elhagyta;

mivel az Európai Parlament a Bizottsági javaslatban előírt 50 %-nál jelentősebb előleget követelt meg; mivel a Bizottság ezt a véleményt jóváhagyta; mivel, következésképpen, a 6. cikkben megjelenő összegek feltételessé váltak; mivel – azzal a céllal, hogy e kérésnek megfeleljen – a Tanács a bizottsági javaslat alapján haladéktalanul megvizsgálja az előlegek összegének kérdését, hogy mihamarabb az ügyet véglegesen rendező rendeletet fogadhassanak el;

mivel a támogatásban részesülő szárított takarmány esetében a gazdasági évnek minden év április 1-jétől a következő év március 31-ig kell tartania, ugyanis a termelés a déli tagállamokban már áprilisban megindul;

mivel a támogatásra jogosult szárított takarmány legalacsonyabb minőségére vonatkozó feltételeket meg kell határozni;

mivel – azzal a céllal, hogy a feldolgozóknak zöldtakarmánnyal való rendszeres ellátását ösztönözzék, valamint hogy a termelők számára lehetővé tegyék, hogy a támogatási program előnyeit élvezhessék – a támogatás megítélésének bizonyos esetekben feltétele a termelők és a feldolgozó vállalkozások közötti szerződések megkötése;

mivel a szerződéseknek egyrészről biztosítaniuk kell a feldolgozó vállalkozások rendszeres ellátását, másrészről lehetővé kell tenniük, hogy a termelők élvezzék a támogatás előnyeit; mivel ennélfogva elő kell írni, hogy a szerződések tartalmazzanak bizonyos információkat;

(1) HL C 365., 1994.12.21., 8. o.
(2) HL C 56., 1995.3.6.
(3) HL L 142., 1978.5.30., 2. o. A legutóbb a 3496/93/EK rendelettel (HL L 319., 1993.12.21., 17. o.) módosított rendelet.
(4) HL L 171., 1978.6.28., 1. o. A legutóbb az 1110/89/EGK rendelettel (HL L 118., 1989.4.29., 1. o.) módosított rendelet.

mivel a feldolgozó vállalkozásoknak bizonyos, a támogatásra való jogosultsághoz szükséges feltételeket teljesíteniük kell; mivel ezért e vállalkozásoknak készletnyilvántartást kell vezetniük, ideértve a támogatásra való jogosultság hitelesítéséhez szükséges adatokat, valamint minden egyéb szükséges bizonyíték rendelkezésre bocsátását;

mivel abban az esetben, ha a termelők és a feldolgozó vállalkozások között nincs semmiféle szerződés, az utóbbinak kell szolgáltatni a támogatásra való jogosultság igazolására szolgáló további információkat;

mivel a termelő által szállított takarmány feldolgozásával kapcsolatos külön megrendeléses szerződések esetén rendelkezni kell arról, hogy lehetővé tegyék a támogatásnak a termelőhöz való visszajutását;

mivel annak érdekében, hogy a tervezett intézkedések végrehajtását megkönnyítsék, olyan eljárásról kell gondoskodni, amely a tagállamok és a Bizottság között szoros együttműködést hoz létre egy irányítóbizottság keretében;

mivel a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója alapján a Közösség különböző megállapodásokat (a továbbiakban: „GATT-megállapodások") kötött; mivel a szóban forgó megállapodások közül több, különösen a mezőgazdasági megállapodás (a továbbiakban a „Megállapodás"), a mezőgazdasággal kapcsolatos;

mivel a biztonságra vonatkozó megállapodás egyértelmű szabályokat ír elő a piacszervezésbe beépített védelmi záradékok alkalmazására, a szárított takarmányra vonatkozó védzáradékot ki kell egészíteni a nemzetközi megállapodásokból következő kötelezettségekre történő hivatkozással;

mivel fontos annak biztosítása, hogy a harmadik országokkal való kereskedelemre vonatkozó új szabályok hatálybalépése egybeessen azzal az időponttal, amikor az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásaiból a Közösségre vonatkozó kötelezettségek hatályba lépnek;

mivel az 1117/78/EGK és az 1417/78/EGK rendeletet hatályon kívül kell helyezni, kivéve az előbbi rendelet azon cikkeit, amelyek az Uruguayi Forduló tárgyalási eredményeit érvényesítő törvényalkotás alkalmazásának időpontjáig érvényben maradnak,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A szárított takarmány piacának közös szervezésére kerül sor az alábbi termékek vonatkozásában:

KN-kód	Megnevezés
a) ex 1214 10 00	– Forró levegővel mesterségesen szárított lucernalisztek és pelletek
	– Más módon szárított és őrölt lucernalisztek és pelletek
ex 1214 90 91 és ex 1214 90 99	– Forró levegővel mesterségesen szárított lucerna, baltacim, herefélék, csillagfürtfélék, bükkönyfélék és hasonló takarmánytermékek, a széna és takarmánykáposzta, valamint szénát tartalmazó termékek kivételével
	– Más módon szárított és őrölt lucerna, baltacim, herefélék, csillagfürtfélék, bükkönyfélék, somkóró, csicseriborsó és csibeláb
b) ex 2309 90 98	– A lucernanedvből és fűnedvből nyert ferhérjekoncentrátumok
	– A kizárólag az első francia bekezdésben említett koncentrátumok előállításakor keletkezett szilárd és folyékony maradványanyagból készült dehidratált termékek

2. cikk

Az 1. cikkben említett termékek esetében a gazdasági év évente április 1-jén kezdődik és a következő év március 31-én ér véget.

I. CÍM

Támogatási rendszer

3. cikk

(1) A támogatást az 1. cikkben említett termékekre ítélik meg.

(2) Az 1. cikk a) pontjának első és harmadik francia bekezdésében, valamint az 1. cikk b) pontjában felsorolt termékek utáni támogatás – az 5. cikk sérelme nélkül – 68,83 ECU/tonna.

(3) Az 1. cikk a) pontjának második és negyedik francia bekezdésében felsorolt termékek utáni támogatás – az 5. cikk sérelme nélkül – 38,64 ECU/tonna.

4. cikk

(1) Dehidratált takarmány esetében gazdasági évenként 4 394 millió tonna legmagasabb garantált mennyiséget (LGM)

állapítanak meg, amely után a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott támogatás nyújtható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott LGM a tagállamok között a következőképpen oszlik meg:

Nemzeti Garantált Mennyiség (NGM)

	(tonna)
Belgium és Luxemburg együttvéve	8 000
Dánia	334 000
Németország	421 000
Görögország	32 000
Spanyolország	1 224 000
Franciaország	1 455 000
Írország	5 000
Olaszország	523 000
Hollandia	285 000
Portugália	5 000
Egyesült Királyság	102 000

(3) Napon szárított takarmány esetében gazdasági évenként 443 500 tonna legmagasabb garantált mennyiséget (LGM) állapítanak meg, amely után a 3. cikk (3) bekezdésében meghatározott támogatás nyújtható.

(4) A (3) bekezdésben említett LGM a tagállamok között a következőképpen oszlik meg:

Nemzeti garantált mennyiség (NGM)

	(tonna)
Belgium és Luxemburg együttvéve	–
Dánia	–
Németország	–
Görögország	5 500
Spanyolország	101 000
Franciaország	150 000
Írország	–
Olaszország	162 000
Hollandia	–
Portugália	25 000
Egyesült Királyság	–

5. cikk

Abban az esetben, ha azon szárított takarmány mennyisége, amely után bármely gazdasági évben a 3. cikk (2) bekezdése vagy a 3. cikk (3) bekezdése alapján támogatást igényelnek, meghaladja a 4. cikk (1) bekezdésében, illetve a 4. cikk (3) bekezdésében meghatározott LGM-et, az adott évben járó támogatást a következők szerint számítják ki:

– az LGM-et meghaladó első 5 %-ra a támogatást minden tagállamban az adott túllépéssel arányos összeggel csökkentik,

– minden 5 %-ot meghaladó túllépésre a túllépéssel arányos további csökkentéseket alkalmaznak minden olyan tagállamban, ahol a termelés az LGM 5 %-kal növelt mennyiségét meghaladja.

Az alkalmazásra kerülő csökkentést a Bizottság a 17. cikkben megállapított eljárásrendnek megfelelően rögzíti annak biztosításával, hogy a mezőgazdasági ECU-ben kifejezett kiadás ne haladja meg azt az értéket, amelyet akkor értek volna el, ha a vonatkozó LGM-et nem lépték volna túl.

6. cikk

(1) Azon szárított takarmányt feldolgozó vállalkozások, amelyek e rendelet alapján támogatásért folyamodnak, a következő előleg kifizetésére jogosultak:

– 34,41 ECU/tonna olyan szárított takarmányra, amely után a 3. cikk (2) bekezdésében említett támogatást igénylik, és

– 19,32 ECU/tonna olyan szárított takarmányra, amely után a 3. cikk (3) bekezdésében említett támogatást igénylik.

A tagállamok végrehajtják a szükséges ellenőrzéseket annak érdekében, hogy az előlegre való jogosultság indokoltságáról megbizonyosodjanak. Amint megállapítják a kifizetésre való jogosultságot, az előleg kifizetését teljesítik.

(2) Az előleg kifizetésére való jogosultsághoz a kérdéses szárított takarmánynak el kell hagynia a feldolgozó vállalkozást.

(3) Abban az esetben, ha előleg kifizetésére már sor került, az egyenleg összege és a szárított takarmányt feldolgozó vállalkozásnak járó támogatás teljes összege közötti esetleges különbséggel megegyező egyenleget fizetik ki az 5. cikk figyelembevételével.

7. cikk

A tagállamok – legkésőbb minden év május 31-ig – közlik a Bizottsággal a 3. cikk (2) bekezdése, valamint a 3. cikk (3) bekezdése alapján az előző gazdasági évben támogatásra jogosult szárított takarmány mennyiségét.

8. cikk

A 3. cikkben előírt támogatást – az érdekelt fél kérelmére – a feldolgozó vállalkozásokból már elszállított és a következő feltételeknek megfelelő szárított takarmány tekintetében nyújtják:

a) a maximális nedvességtartalma legyen 11 % és 14 % közötti, amely változhat a termék kiszerelésének módja szerint;

b) a szárazanyag minimális nyersfehérje-tartalma nem lehet kevesebb, mint:

  – 15 % az 1. cikk a) pontjában és az 1. cikk b) pontjának második francia bekezdésében felsorolt termékek esetén,

  – 45 % az 1. cikk b) pontjának első francia bekezdésében felsorolt termékek esetén;

c) a szárított takarmány legyen hibátlan, eredeti és forgalomképes minőségű.

Különösen a rost- és karotintartalom tekintetében, a 17. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően további feltételek rögzíthetők.

9. cikk

A 3. cikkben előírt támogatást csak az 1. cikkben előírt termékeket feldolgozó azon vállalkozások kapják meg, amelyek:

a) legalább a következőket feltüntető készletnyilvántartást vezetnek:

   – a zöldtakarmány és – adott esetben – a napon szárított takarmány hasznosított mennyisége; abban az esetben azonban, ha a vállalkozás egyedi körülményei indokolják, a mennyiségeket felbecsülhetik a vetésterület alapján,

   – a termelt szárított takarmány mennyisége és a vállalkozásból kikerülő ilyen takarmány mennyisége, valamint azok minősége;

b) átadnak minden olyan egyéb bizonylatot, amely a támogatásra való jogosultság ellenőrzéséhez szükséges;

c) beletartoznak a következő kategóriák legalább egyikébe:

   – a szárításra szánt takarmány termelőivel szerződésben álló vállalkozások,

   – a saját terményeiket vagy, csoportok esetén, tagjaik terményeit feldolgozó vállalkozások,

   – vállalkozások, amelyek készletüket olyan – még meg nem határozott garanciákat nyújtó – jogi vagy természetes személyektől szerezték be, amelyek vagy akik a szárításra szánt takarmány termelőivel szerződésben állnak; e jogi vagy természetes személyek azon tagállamok illetékes hatóságai által jóváhagyott vevők, ahol – a 17. cikkben előírt eljárásnak megfelelően megállapított feltételek mellett – a takarmányt betakarították.

10. cikk

A saját terményeiket vagy – csoportok esetén – tagjaik terményeit feldolgozó vállalkozások évente, később meghatározandó időpontig, a tagállamok illetékes hatóságaihoz benyújtják az azon területekre vonatkozó nyilatkozatukat, amelynek takarmánytermését feldolgozzák.

11. cikk

(1) A 9. cikk c) bekezdésében említett szerződések nemcsak a takarmányért, valamint – adott esetben – a napon szárított takarmányért a termelőknek járó árat, hanem legalább a következőket is megadják:

– a területet, ahonnan a terményt a feldolgozó vállalkozáshoz be kell szállítani,

– a szállítási és fizetési feltételeket.

(2) Abban az esetben, ha a 9. cikk c) bekezdésének első francia bekezdésében említett szerződések a termelők által szállított takarmány feldolgozására vonatkozó külön megrendeléses szerződések, akkor meghatározzák legalább azon területet, amelynek terményét le kell szállítani, valamint tartalmaznak egy, a feldolgozó vállalkozások kötelezettségeit megállapító záradékot, amely szerint kifizetik a termelőknek a 3. cikkben előírt azon támogatást, amelyet azok a szerződések alapján feldolgozott mennyiségekért kapnak.

12. cikk

(1) A tagállamok felügyeleti rendszert vezetnek be minden feldolgozó vállalkozás tekintetében annak ellenőrzésére, hogy:

– azok eleget tesznek-e az előző cikkekben előírt feltételeknek,

– a támogatási kérelmekben érintett mennyiségek megfelelnek-e a vállalkozásokból kikerülő legalacsonyabb minőségű szárított takarmány mennyiségének.

(2) A szárított takarmányt – amikor kikerül a feldolgozó vállalkozásokból – lemérik és mintát vesznek belőle.

(3) A tagállamok eljuttatják a Bizottsághoz az általuk az (1) bekezdés végrehajtására tervezett rendelkezéseket, mielőtt e rendelkezéseket elfogadnák.

II. CÍM

Kereskedelem harmadik országokkal

13. cikk

Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, a közös vámtarifában említett vámtételeket kell alkalmazni az 1. cikkben felsorolt termékekre.

14. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésére vonatkozó általános szabályokat, valamint alkalmazásának különleges szabályait kell alkalmazni az e rendeletben érintett termékek tarifák szerinti besorolására; az e rendelet alkalmazásából eredő vámtarifajegyzéket beépítik a Kombinált Nómenklatúrába.

(2) A harmadik országokkal való kereskedelem során – feltéve, hogy e rendelet másként nem rendelkezik, vagy e rendelet valamely rendelkezése másként nem írja elő – tilosak a következők:

– minden olyan díj kiszabása, amelynek hatása megegyezik a vámmal,

– minden olyan mennyiségi korlátozás vagy intézkedés alkalmazása, amelynek azonos hatása van.

15. cikk

(1) Ha – a kivitel vagy behozatal növekedése folytán – az 1. cikkben felsorolt egy vagy több termék tekintetében a közösségi piacot olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely valószínűleg veszélyeztetné a Szerződés 39. cikkében rögzített célkitűzések teljesítését, a Bizottság mindaddig megfelelő intézkedéseket alkalmazhat a harmadik országokkal való kereskedelemben, amíg a szóban forgó zavar vagy annak veszélye meg nem szűnik.

A Tanács a Bizottság javaslatára és a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően elfogadja az e bekezdés alkalmazására vonatkozó általános szabályokat és meghatározza azon eseteket, valamint határértékeket, amikor és amelyek között a tagállamok ideiglenes védelmi intézkedéseket hozhatnak.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett helyzet áll elő, a Bizottság – egy tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére – határozhat a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesítik ezen intézkedésekről, amelyeket haladéktalanul alkalmazni kell. Ha a Bizottsághoz valamelyik tagállamtól kérelem érkezik, a Bizottság a kérelem kézhezvételét követő három munkanapon belül arra nézve határozatot hoz.

(3) A Bizottság által hozott intézkedéseket bármely tagállam – az azokról szóló értesítés napjától számított három munkanapon belül – a Tanács elé terjesztheti. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többség szerint eljárva módosíthatja vagy megsemmisítheti a kérdéses intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikke (2) bekezdésének megfelelően kötött megállapodásokból fakadó kötelezettségekkel összhangban alkalmazzák.

III. CÍM

Általános rendelkezések

16. cikk

Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, a Szerződés 92., 93. és 94. cikkét kell alkalmazni az 1. cikkben említett termékek termelésére és kereskedelmére.

17. cikk

(1) A Bizottságot segíti egy, a tagállamok képviselőiből álló bizottság, amelynek elnöke a Bizottság képviselője.

(2) Az e cikkben előírt eljárásrend alkalmazása esetén a bizottság elnöke az ügyet – saját kezdeményezésére vagy egy tagállam képviselőjének kérelmére – a bizottság elé terjesztheti.

(3) A Bizottság képviselője egy tervezetet juttat el a bizottsághoz a tervezett intézkedésekről. A bizottság megalkotja a tervezettel kapcsolatos véleményét az elnöke által a kérdés sürgősségének megfelelően kitűzött határidőn belül. Olyan határozatok esetén, amelyeket Bizottsági javaslat alapján a Tanácsnak kell elfogadnia, a véleményt a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében megállapított többséggel fogadják el. A tagállamok bizottsági képviselőinek szavazatát az említett cikkben rögzített módon súlyozzák. A Bizottság elnöke nem szavaz.

(4) A Bizottság elfogadja az intézkedéseket, amelyeket haladéktalanul alkalmazni kell. Ha azonban ezen intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, azokat a Bizottság haladéktalanul közli a Tanáccsal. Ez esetben:

– a Bizottság az általa hozott intézkedések alkalmazását – a szóban forgó közlés időpontjától számított legfeljebb egy hónapos időtartamra – elhalaszthatja,

– a Tanács minősített többség alapján, az előző bekezdésben említett határidőn belül, eltérő határozatot hozhat.

(5) A Bizottság fontolóra vehet bármely más, az elnöke által – saját kezdeményezésére vagy egy tagállam képviselőjének kérelmére – előterjesztett ügyet.

18. cikk

A 17. cikkben megállapított eljárásrendnek megfelelően a következőket fogadják el:

a) e rendelet részletes alkalmazási szabályait, különösen a következők vonatkozásában:

   – a 3. cikkben meghatározott támogatás megadása és a 6. cikkben előírt előlegkifizetés,

   – a támogatásra való jogosultság ellenőrzése és megállapítása, ideértve bármely olyan szükséges ellenőrzést, amelyek bármelyike felhasználhatja az integrált rendszer bizonyos elemeit,

   – a minimális minőség meghatározására vonatkozó feltételek,

   – a 9. cikk c) pontjának második francia bekezdésében meghatározott vállalkozások számára előírt feltételek, valamint a 10. cikkben említett feltételek,

   – a 12. cikk (2) bekezdésében megjelölt, szükséges ellenőrző intézkedés,

   – a 9. cikkben meghatározott szerződések megkötéséhez szükséges feltételek, valamint azon információ, amelyet a szerződéseknek – a 11. cikkben megállapított feltételeken túlmenően – tartalmazniuk kell,

   – a legmagasabb garantált mennyiség (LGM) alkalmazása;

b) átmeneti intézkedések, amennyiben azok szükségesek az 1117/78/EGK rendeletben meghatározott támogatási rendszerről az e rendeletben megállapított rendszerre való átállás megkönnyítéséhez.

19. cikk

A tagállamok közlik a Bizottsággal az e rendelet végrehajtása céljából hozott intézkedéseket.

20. cikk

(1) Az 1117/78/EGK rendelet hatályát veszti, kivéve annak 7. és 8. cikkét, amelyek 1995. június 30-ig maradnak hatályban.

(2) Az 1417/78/EGK rendelet hatályát veszti.

21. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetése napján lép hatályba.

A rendeletet 1995. április 1-jétől kell alkalmazni, a II. cím kivételével, amelyet 1995. július 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1995. február 21-én.

a Tanács részéről

az elnök

J. PUECH